

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 49Csp/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200438
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Tóre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6121200438.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Tóre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. B., Z. XX. XX. XXXX, B. C. A., Š. XXXX/XX, XXX XX A. Z. F., za účasti subjektu pribratého do konania: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO 51 147 688, o zaplatenie 2.213,34 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.529,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.529,64 eur od 29. 05. 2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 20,- eur mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom nadobudol tento rozsudok právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,22 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 16. 12. 2020 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2 213,34 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 213,34 eur od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06.06.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 2720.00 €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazoval predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.05.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru

s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 21.05.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 29.05.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.03.2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňoval voči žalovanému časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 2213.34 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil. V prípade, že sa platobný rozkaz nepodarí doručiť žalovanému alebo žalovaný podá odpor, ktorý súd neodmietne, navrhoval pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

3. Okresný súd Banská Bystrica v predmetnej veci vydal platobný rozkaz zo dňa 18. 01. 2021, sp. zn. 12Up/3/2021, ktorým žalobcovi voči žalovanému priznal uplatnený nárok.

4. Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, žalobca na výzvu súdu navrhol pokračovanie v konaní voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

5. Dňa 07. 05. 2021 bola predmetná vec postúpená Okresným súdom Banská Bystrica na prejednanie Okresnému súdu Žilina.

6. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril vo svojom podaní zo dňa 21. 07. 2021 (na č. I. 96 spisu), v ktorom uviedol, že v súčasnosti nie je schopný zaplatiť pohľadávku žalobcu, nakoľko má zmluvnú povinnosť platiť úhradu za pobyt v zariadení sociálnych služieb CSS Kamence. Priložil potvrdenie Sociálnej poisťovne o výške jeho príjmu 297,84 eur mesačne a uviedol, že z vreckového vo výške 54,52 eur uhrádza lieky, elektriku, iné drobné služby a potreby (strihanie, pedikúru, hygienické potreby).

7. Dňa 03. 12. 2021 sa v predmetnej veci konalo pojednávanie (zápisnica o pojednávaní na č. I. 140 - 143 spisu), a to za účasti žalovaného a jeho sprievodcu z Centra sociálnych služieb, ktorý sa pojednávania zúčastňoval ako verejný, a v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý ich neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. Pojednávanie bolo odročené za účelom ustanovenia procesného opatrovníka žalovanému, a to vzhľadom na jeho zdravotný stav, ktorý vyplýval z priebehu pojednávania, za účelom vykonania dopytu na žalobcu, a za účelom predvolania syna žalovaného za účelom jeho vypočutia ako svedka.

8. Vzhľadom na zdravotný stav žalovaného a z dôvodu, že žalovaný nemal zákonného zástupcu, ako aj z dôvodu, že syn žalovaného P. B. F. mal v spore vypovedať ako svedok a preto ho z dôvodu kolízie jeho záujmov so záujmami žalovaného nebolo možné ustanoviť za procesného opatrovníka a dcéry žalovaného s ustanovením za opatrovníka nesúhlasili, súd ustanovil za opatrovníka žalovaného uznesením zo dňa 25. 02. 2022, sp. zn. 49Csp/28/2021 mesto Kysucké Nové Mesto, ktorý ale následne s ustanovením nesúhlasil (podanie na č. I. 235 spisu). Sestra žalovaného taktiež vyjadrila nesúhlas so zastupovaním žalovaného (podanie na č. I. 240 spisu). S prihladením na uvedené súd uznesením zo dňa 03. 05. 2022, sp. zn. 49Csp/28/2021-250 zrušil uznesenie o ustanovení mesta Kysucké Nové Mesto za procesného opatrovníka žalovanému a uznesením zo dňa 28. 04. 2022, sp. zn. 49Csp/28/2021-246 pribral do konania za súhlasu žalovaného (na č. I. 245 spisu) občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov - OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá.

9. Dňa 12. 05. 2022 bolo na súd doručené vyjadrenie Občianskeho združenia OPOS, v ktorom bolo uvedené, že poukazuje na to, či postúpenie pohľadávky na žalobcu boli splnené podmienky ako pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách a to, či bol Žalovaný zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaný v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu dlžnej splátky, čo má mať následne vplyv na zosplatenie úveru.

Uvádza, že pri rozhodovaní v tomto spore bolo potrebné vychádzať aj z ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. V prípade, ak by postúpenie bolo v rozpore so zákonom, bol by daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Občiansky zákonník a byť v ustanovení § 565 v porovnaní s ustanovením § 53 ods. 9 nejednoznačný, pretože posledná veta § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, ma byť v rozpore s uzákonenou 3-mesačnou lehotou v § 53 ods. 9. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené tie podmienky, ktoré sú uvedené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade a z predložených dôkazov má vyplývať, že veriteľ - dodávateľ uvedené zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky nemal dodržať. Ak zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky na inú osobu nie sú splnené, pohľadávka banky je nepostupiteľná. Uvádza, že v konaní malo byť preukázané, že banka nezaslala Žalovanému žiadnu výzvu iba tretiu upomienku zo dňa 26.03.2018, v ktorej oznámila Žalovanému, že doteraz neuhradil záväzky z nižšie uvedenej Zmluvy o úver napriek predchádzajúcim upomienkam. Ku dňu vystavenia tretej upomienky banka evidovala pohľadávku vo výške 199,73 Eur. Týmto listom ho vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere. V opačnom prípade mala banka požadovať vrátiť celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Tento dôkaz má byť bez preukázaného doručenia v rozpore s ustanoveniami zákona o platnom postúpení pohľadávky, čiže nemá mať status riadnej výzvy pred vyhlásením úveru za predčasne splatný, aj vzhľadom na neurčitosť obsahu tretej upomienky. Zároveň poukazyval, že Žalobca nepredložil súdu ani prvú prípadne druhú upomienku, či bol Žalovaný vyzývaný tak ako to tvrdí Žalobca. Následne listom zo dňa 11.05.2018 banka mala oznámiť Žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak neuviedla pre nesplnenie ktorej konkrétnej splátky splatnej určitého dňa vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru (§ 37 ods. 1 OZ). Keďže pohľadávka zo zmluvy o úvere sa automaticky nemá stávať splatnou v celom rozsahu v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku jednostranného právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu s jasnou formuláciou, že veriteľ tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote so žiadosťou o zaplatenie celého dlhu, tak má byť potrebné skúmať, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 OZ dostatočne určité a teda či je platným právny úkonom a je potrebné skúmať aj predchádzajúci proces týkajúci sa upozornenia spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ. V dôsledku toho, že uvedené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky banky terajšiemu Žalobcovi neboli dodržané, Žalovaný mal za to, že právny úkon postúpenia je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe toho malo byť nutné konštatovať, že Žalobca, ktorý svoje právo opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky v tejto veci nebol aktívne legitimovaný, a práve z toho dôvodu malo byť potrebné žalobu zamietnuť. Na zdôraznenie svojho stanoviska poukázal na obsah 4 upomienky banky zo dňa 26.03.2018, z ktorej nemalo byť zrejmé, s ktorou splátkou je Žalovaný v omeškaní a od akého dátumu a či potom na uplatnenie práva v zmysle § 53 ods. 9 OZ došlo k uplynutiu trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky. Následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.05.2018 nemá byť možné považovať za platný právny úkon pre jeho neurčitosť, nakoľko tiež z neho nie je zrejmé, v dôsledku čoho došlo zo strany banky k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, i keď v tomto oznámení sa uvádza, že Žalovaný neuhradil dlžnú pohľadávku banky, ale neuvádza sa, s ktorou splátkou a odkedy bol Žalovaný v omeškaní a teda z obsahu oznámenia nie je možné zistiť, či zo strany banky boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a preto tento právny úkon je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Ďalej uviedol, že písomným podaním zo dňa 26.03.2018 označeným ako "tretia upomienka", Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ vyzvala Žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 199,73 Eur v zmysle Zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude banka požadovať vrátiť celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere, z upomienky však nevyplýva či bol Žalovaný upozornený v zmysle zákona tak, že ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy bude môcť banka uplatniť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Následne na základe právneho úkonu veriteľa zo dňa 11.05.2018 označeného ako "Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom" malo dôjsť k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Keďže si výzvu Žalovaný neprevzal, z kópie doručeny má byť zrejmé, že sa Žalovaný v čase doručovania ani nezdržoval na adrese, ktorú mala banka k dispozícii, mohla tak využiť inú formu doručenia písomnosti. Veriteľ tak

nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky (zosplatnenie dlhu) v súlade s druhou vetou § 565 OZ, t. j. nepoužil svoje právo do splatnosti najbližšej ďalšej splátky. Z daného postupu tak nemalo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru z dôvodu, že veriteľ mal možnosť úver zosplatniť iba do najbližšej splátky, ktorou bola splátka splatná 15.04.2018. K zosplatneniu úveru údajne došlo až dňa 11.05.2018. V danom prípade postúpenie pohľadávky na Žalobcu malo znamenať obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatný úver na Žalobcu a preto malo byť potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky mala byť absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offa aj bez námietky prihliadnuť. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú vzhľadom na vyššie uvedené žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu.

10. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 13. 05. 2022, a to v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov, pričom právny zástupca žalobcu a do konania pribraté Občianske združenie OPOS ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Predvolaný svedok Jozef Buček ml. sa na pojednávanie neustanovil, svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, ktoré boli stranám sporu navzájom doručované a zistil nasledujúci skutkový stav:

11. Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvorila so žalovaným dňa 06. 06. 2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (na č. I. 5 - 8 spisu), v zmysle ktorej sa VÚB zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 2 720 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 66 mesačných splátkach po 59,68 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky dňa 15. 07. 2016, dátum poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) 15. 12. 2021, RPMN 16,18 %, RPMN bez zľavy z voliteľnej služby 18,55 %.

12. V zmysle potvrdenia na č. I. 48 spisu bol dňa 06. 06. 2016 zo strany žalovaného čerpaný úver vo výške 2 720 eur. V zmysle prehľadu splátok a úhrad na č. I. 48 spisu súčet úhrad žalovaného z titulu splácania predmetného úveru predstavoval sumu 1190,36 eur.

13. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 03. 2018 (na č. I. 47 spisu) Všeobecná úverová banka, a.s. vzhľadom na omeškanie žalovaného so splácaním úveru vyzvala žalovaného k splateniu omeškaných splátok (vo výške 199,73 eur), doručovaná žalovanému, o čom svedčí poštový podací hárok na č. I. 49 rub spisu označený ako „upomie3_nez_XXXXXXXXXXXXXXXX...“.

14. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11. 05. 2018 (na č. I. 52 spisu) oznámila Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny predchodca žalobcu žalovanému, že bola vyhlásená predčasná splatnosť predmetného úveru vrátane príslušenstva.

15. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi VÚB, a.s. a žalobcom dňa 14. 02. 2020 založenej v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020, o ktorej existencii má súd vedomosť zo svojej doterajšej činnosti v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok na č. I. 55 spisu a oznámením o postúpení pohľadávky vyhotovené a podpísané VÚB, a.s. dňa 06. 03. 2020 a adresované žalobcovi mal súd preukázané postúpenie pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanému uplatňovanej v tomto spore na žalobcu.

Súd predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

16. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej označený ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160101.html>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. V zmysle ustanovenia § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

20. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. V zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 21. 03. 2016 - 30. 06. 2016 (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. V zmysle ustanovenia § 2 ZoSÚ, a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,.

24. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,.

26. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321.html>>,.

27. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

29. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 08. 2019 - 30. 06. 2020, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20190801.html>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20190801.html>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Súd predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, a to podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnom v rozhodnom čase. Žalovaný zmluvu s VÚB, a.s. uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Žalovaný na pojednávaní konanom v predmetnej veci dňa 03. 12. 2021 potvrdil, že podpis na zmluve je jeho podpis (zo zápisnice na č. I. 141 spisu). Žalovaný tvrdil, že suma z poskytnutého úveru mala byť poskytnutá na účely jeho syna, ktorý mal predmetný úver za neho splácať. Takáto dohoda medzi nimi však v spore nebola preukázaná (hoci svedok P. B. sa na pojednávanie, ktoré sa v predmetnej veci konalo dňa 13. 05. 2022 bez ospravedlnenia nedostavil napriek predvolaniu, ktoré mu bolo riadne a včas doručené, súd dospel k záveru, že výsluch svedka by vo vzťahu k rozhodnutiu súdu nemal relevanciu), navyše samotný žalovaný nerozporoval, že zmluvu o úvere podpísal, a stal sa osobou povinnou plniť žalobcovi z titulu čerpania úveru. Čerpanie úveru žalovaným mal súd preukázané z vyjadrenia žalobcu na č. I. 189 spisu, ktorý potvrdil, že žalovaný čerpal úver na jeho účet, ktorého IBAN bol uvedený na strane 1 a 3 predmetnej úverovej zmluvy, pričom úver bol určený na splatenie zostatkov spotrebiteľských úverov v Poštovej Banke, a.s. č. XXXXXXXXX/XXXX s výškou zostatku úveru 460 eur, č. XXXXXXXXXX poskytnutý SLSP, a.s., výška zostatku úveru 1 800 eur (podľa zmluvy o úvere na č. I. 191 spisu).

33. Súd v ďalšom považuje za potrebné sa vysporiadať s namietaným nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú zástupca žalovaného namietal poukazujúc na nedodržanie zákonom stanovených podmienok pre postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd konštatuje, že z obsahu spisu má preukázané, že žalovaný bol vyzvaný bankou

(Všeobecnou úverovou bankou, a.s.), a to treťou upomienkou zo dňa 26. 03. 2018 na č. I. 47 spisu na úhradu omeškaných splátok. Predmetná zásielka bola preukázateľne zo strany banky doručovaná do dispozície žalovaného, čo vyplýva z podacieho hárku na č. I. 49 rub spisu, ako aj výzvou VÚB, a.s. na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11. 05. 2018 na č. I. 52 spisu, ktorá bola preukázateľne zo strany banky ako právneho predchodcu žalobcu doručovaná žalovanému, čo vyplýva z doručky na č. I. 52 rub, 53 spisu, pričom sa zásielka vrátila VÚB, a.s. ako nedoručená (hoci bola zásielka doručovaná na adresu žalovaného uvedeného v zmluve). Súd je toho názoru, že v tomto prípade účinky uvedených zásielok pôsobili voči žalovanému od okamihu, keď mu došli (v tom druhom prípade uložením zásielky na pošte z dôvodu nemožnosti doručiť zásielku žalovanému hoci bola doručovaná na adresu jeho pobytu, o ktorej bola banka informovaná pri uzatváraní úverovej zmluvy). Vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek uvedenej písomnej výzve banky bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu (t.j. ku dňu 02. 03. 2020 v zmysle č. I. 55, 56 spisu) viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením časti svojho peňažného záväzku voči Všeobecnej úverovej banke, a.s., čo vyplýva z prehľadu úhrad záväzku žalovaného na č. I. 48 spisu, boli splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovení § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. Súd je toho názoru, že postúpenie predmetnej pohľadávky zo strany VÚB, a.s. na žalobcu bolo realizované v súlade s príslušnými vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a z tohto dôvodu sa jedná o platný právny úkon, z čoho vyplýva aj aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore. V ďalšom žalovaný namietal neplatnosť predčasného zosplatnenia úveru zo strany Všeobecnej úverovej banky, a.s. (na č. I. 52 spisu). Súd konštatuje, že pre platnosť predčasného zosplatnenia úveru je potrebné splnenie zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka (to znamená uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, dohoda o možnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky).

Z tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 26. 03. 2018 na č. I. 47 spisu spolu s podacím hárkom na č. I. 49 rub spisu mal súd preukázané, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 48 spisu mal súd preukázané, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (k 11. 05. 2018) bol v omeškaní dlhšom ako tri mesiace so zaplatením viacerých splátok.

Dohoda o možnosti úver zosplatiť je obsiahnutá v ustanovení bode 5 písm. b) predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na č. I. 7 spisu.

K zákonnej povinnosti žiadať o splnenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky súd uvádza, že v zmysle prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaný od 10. 01. 2018 nevykonával na predmetnú pohľadávku žiadnu úhradu. VÚB, a.s. ako vtedajší veriteľ žalovaného využila svoje právo na zosplatenie predmetnej pohľadávky k 11. 05. 2018, pričom bola splnená zákonná podmienka, že právo na zosplatenie úveru bolo využité do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, nakoľko od 10. 01. 2018 nebola zo strany žalovaného vykonaná žiadna úhrada. Ak veriteľ nepoužije v dôsledku nesplnenia niektorej splátky svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskoršie do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky a dlžník medzitým zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ už po zaplatení ďalšej splátky nemôže svoje právo využiť. V takom prípade sa môže domáhať len zaplatenia už splatnej splátky. Svoje právo môže veriteľ využiť kedykoľvek v prípade nezaplatenia niektorej z ďalších splátok a vyvolať tak splatnosť celého dlhu. Ak dlžník včas splátku nesplatí, dostáva sa do omeškania s celým dlhom. (časť komentára k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka od JUDr. Feketeho, CSc. "Občiansky zákonník Veľký komentár", vydavateľstvo Eurokódex, s.r.o., 2011).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky na predčasné zosplatenie úveru poskytnutého žalovanému zo strany VÚB, a.s. boli splnené.

34. Zástupca žalovaného namietal neplatnosť zosplatnenia predmetného úveru z dôvodu, že vo výzve na predčasné splatenie nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Z výzvy zo dňa 11. 05. 2018 na č. I. 52 spisu (doručenka na č. I. 52 rub, 53 spisu) mal súd preukázané, že žalovaný bol v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatením upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z prehľadu platieb predloženom na č. I. 48 spisu mal súd preukázané, že žalovaný ku dňu zosplatnenia úveru (k 11. 05. 2018) bol v omeškaní dlhšom ako tri mesiace so zaplatením viacerých splátok.

K tvrdenej neurčitosti výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru súd uvádza, že zákon nestanovuje ako povinnú náležitosť takej výzvy, aby obsahovala určenie konkrétnej splátky, pre ktorú sa tá-

ktorá pohľadávka z úverovej zmluvy stáva mimoriadne splatnou. Podmienky pre platné zosplatenie predmetnej pohľadávky vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 ako aj § 565 Občianskeho zákonníka boli splnené (podľa odôvodnenia v bode 33. tohto rozsudku). Nemožno si preto nad rámec zákona stanovať náležitosti, ktoré majú predmetné právne úkony obsahovať. Súd preto konštatuje, že na námietku žalovaného týkajúcu sa tvrdenej neurčitosti výzvy pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z toho dôvodu nemohol prihliadať. Predmetné právne úkony podľa názoru súdu nie sú neurčité, nakoľko je z nich zrejmé, aké povinnosti a vo vzťahu k akému subjektu a k akému úveru žalovaný svoje povinnosti porušil, a ktoré boli sankcionované vyhlásením pohľadávky z predmetného úveru za predčasne splatný. Súd zároveň konštatuje, že najstaršia omeškaná splátka, s ktorou bol žalovaný v omeškaní bola splatná 15. 01. 2018 (podľa listín na č. I. 48 spisu v spojení s treťou upomienkou na č. I. 47 spisu, ktorá uvádza dlžnú sumu žalovaného ku dňu 26. 03. 2018).

35. Ďalej súd konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje údaje uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a k) ročnú percentuálnu mieru nákladov zákona č. 129/2010 Z. z. účinného ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

V zmluve o úvere sa totiž uvádza údaj o RPMN pri splátke vo výške 59,68 eur vo výške 16,18 % (na č. I. 6 rub spisu). Pri použití RPMN kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky (fininfo.sk) a doplnení údajov dátum pôžičky - 06. 06. 2016, výška pôžičky 2 720 eur, periodicita splátok mesačne, počet splátok 66, výška splátok 59,68 eur, iné dodatočné náklady: 54,40 eur vyšiel výpočet RPMN = 15,09 %.

Pri výške splátky 62,63 eur sa v zmluve uvádzal údaj o RPMN = 18,55 %. Pri použití RPMN kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky (fininfo.sk) a doplnení údajov dátum pôžičky - 06. 06. 2016, výška pôžičky 2 720 eur, periodicita splátok mesačne, počet splátok 66, výška splátok 62,63 eur, iné dodatočné náklady: 54,40 eur vyšiel výpočet RPMN opäť odlišne ako bol uvedený v zmluve = 17,13 %. V dôsledku tejto nezrovnalosti možno konštatovať, že zmluva o úvere neobsahuje údaj zodpovedajúci ročnej percentuálnej miere nákladov, a to ani pri jednej variante spôsobu splácania (teda ani pri splátkach vo výške 59,68 eur mesačne ako ani pri splátkach vo výške 62,63 eur mesačne).

Zmluva o úvere neobsahuje ani údaj o dobe trvania zmluvy, kedy pri dobe trvania úverovej zmluvy je uvedené: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka (na č. I. 5 rub spisu). Takto formulovaný údaj o dobe trvania zmluvy nemožno považovať za dostačujúci pre potreby zorientovania sa spotrebiteľa vo svojich záväzkoch vo vzťahu k veriteľovi. Spotrebiteľ z tak označeného údajá nemôže vedieť, akú dobu bude zmluvný vzťah trvať. Tento žalobcom navodený stav vytvára pre neho priestor, kedy by po splatení všetkých splátok mohol nakoniec spotrebiteľovi oznámiť, že eviduje voči nemu ešte nejaké pohľadávky. Spotrebiteľ nemá istotu (môže sa len domnievať) či a za akých podmienok teda zmluvný vzťah skončí, preto takto formulovaný údaj nie je pre neho transparentný. (v zmysle rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 09. 12. 2021, sp. zn. 9CoCsp/44/2021). V zmluve o úvere teda chýba zrozumiteľný údaj o dobe trvania zmluvy.

36. Nedostatočnú špecifikáciu týchto údajov v zmluve zákon v predmetnom čase v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nakoľko z listinných dôkazov predložených zo strany žalobcu na č. I. 48 spisu, ktoré žalovaný v spore nespochybnil a preto mal súd rozsah splácania žalovaného na predmetnú pohľadávku žalobcu v zmysle tohto listinného dôkazu za preukázaný vplynulo, že žalovaný zaplatil na predmetnú pohľadávku sumu 1190,36 eur. Z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd odpočítal od poskytnutej sumy istiny úveru to, čo na predmetný úver žalovaný splatil, z čoho vzišla suma 1 529,64 eur (2 720 - 1 190,36), ktorú súd žalobcovi ako dôvodnú priznal. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z priznanej sumy 1 529,64 eur, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí siedmich dní po vrátení zásielky s výzvou na predčasné splatenie úveru adresovanou žalovanému predchodcovi žalobcu, teda od 29. 05. 2018 (základná úroková sadzba ECB k 1. dňu omeškania 0 % + 5 % = 5 %), nakoľko zospláťňovací úkon zo strany predchodcu žalobcu posúdil ako platný právny úkon, súd žalobcovi úrok z omeškania priznal od ním uplatneného dátumu.

Súd žalobu z vyššie uvádzaných dôvodov vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko súd nemohol priznať z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru ani zvyšnú časť sumy vyčíslenej žalobcom (nakoľko žalovaný nebol povinný plniť žalobcovi úroky ani poplatky spojené s úverom z dôvodu bezúročnosti bezpoplatkovosti úveru), a s touto časťou istiny spojený úrok z omeškania.

Súd preto žalobu vo výroku II. rozsudku v uvedenej zvyšnej časti zamietol.

37. V zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej označený ako „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

38. V zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

39. S prihliadnutím na výšku dlhu a majetkové pomery žalovaného (ktoré vyplývajú zo vyjadrenia žalovaného a príloh k nemu pripojených na č. l. 96 - 100 spisu, ako aj z pojednávania konaného dňa 03. 12. 2021 - žalovaný je dôchodca s dôchodkom vo výške 297,84 eur mesačne žijúci na dlh v Centre sociálnych služieb, súd povolil žalovanému splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- EUR, vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť, nakoľko povinnosť uhradiť pohľadávku v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku by malo pre žalovaného nepriaznivé finančné následky. Súd dáva žalovanému do pozornosti, že ak sa dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh a zanikne jeho výhoda plniť dlh v splátkach.

40. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Žalobca mal v predmetnom spore úspech v časti žalovanej sumy 1 529,64 eur, a v časti žalovanej sumy 683,70 eur (2 213,34 eur - 1 529,64 eur) úspech nemal, čiže v tejto časti bol úspešný žalovaný. Pomer úspechu žalobcu potom predstavuje 69,11 % ($1529,64:22,1334 = 69,11$ %) a pomer úspechu žalovaného predstavuje 30,89 % ($683,70:22,1334 = 30,89$ %), pričom čistý úspech žalobcu je rozdielom vyššie uvedených súm ($69,11 - 30,89$) a v percentuálnom vyjadrení predstavuje 38,22 %. Súd preto rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,22 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).